

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

PRÍLOHA RADOŠINSKÝCH NOVÍN

Číslo 2

APRÍL 2012

„Slobodno všetko.“ Ale nie všetko osoží.
„Slobodno všetko“. Ale nie všetko buduje. (1 Kor 10, 23)

VEĽKÁ NOC

Nie je kalich dobrorečenia, ktorému dobrorečíme, účasťou na Kristovej krvi? A chlieb, ktorý lámeme, nie je účasťou na Kristovom tele? Keďže je jeden chlieb, my mnohí sme jedno telo, lebo všetci máme podiel na jednom chlebe (1 Kor 10, 16-17).

Božie milosrdenstvo

Pre človeka nejstuje iné žriedlo nádeje ako božie milosrdenstvo.

Bl. Ján Pavol II.

Nedeľa -15. apríl, je dňom, keď v tomto roku slávime sviatok Božieho Milosrdenstva. Pán Ježiš prostredníctvom sestry Faustíny žiadal, aby prvá nedeľa po Veľkej noci bola sviatkom Milosrdenstva. Pripomeňme si, čo predchádzalo tejto udalosti a čo všetko Pán Ježiš sľubuje tým, ktorí si uctieva jú jeho Milosrdenstvo.

Dňa 22. februára 1931 večer v cele plockého kláštora apoštolka Božieho milosrdenstva sestra Faustína uzrela Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú k žehnaniu a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Po chvíli jej Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš s nápisom – Ježišu, dôverujem Ti.“

Sestra Faustína, vlastným menom Helena Kowalská sa narodila 25. augusta 1905 v Glogowci pri Lodži v mnohodetnej rodine. Po niekoľkých rokoch služby v zámožných rodinách vstúpila do Kongregácie sestier Matky Božieho Milosrdenstva. Žila neobyčajne bohatým duchovným životom, ktorý bol preplnený rozličnými mystickými darmi. Jej misia spočívala v ohlasovaní pravdy o milosrdnej Božej láske, vyprosovaní Božieho Milosrdenstva pre svet, praktizovala nové formy kultu Božieho Milosrdenstva (obraz, sviatok, ruženec - korunku, hodinu Milosrdenstva) a dala podnet k vzniku apoštolského hnutia Božieho Milosrdenstva. Zomrela 5. októbra 1938 v Krakove. Zanechala svoj Denníček duše, ktorý patrí k vynikajúcim dielam mystickej literatúry. V roku 1995 bola uznaná

za duchovnú spoluzakladateľku Kongregácie sestier Matky Božieho Milosrdenstva. Pápež Ján Pavol II. vykonal jej beatifikáciu v Ríme v r. 1993 a v r. 2000 ju vyhlásil za svätú.

Podstata Božieho Milosrdenstva je: „Dôveruj Bohu a buď milosrdný k ľuďom, lebo z týchto vecí budeš súdený pri poslednom súde.“ Pán Ježiš, ktorý riadil vnútorný život sestry Faustíny, žiadal od nej „Dôveru“ a „Milosrdenstvo“.

Dôvera – tvorí podstatu úcty k Božiemu Milosrdenstvu, a to do takej miery, že bez nej táto úcta neexistuje. Základným prejavom úcty k Božiemu Milosrdenstvu je práve dôvera, ktorá je podmienkou pre získanie milostí. „Duša, ktorá dôveruje v moje milosrdenstvo, je najšťastnejšia, lebo ja sám sa o ňu postarám“ (Den. 1273). Dôvera je celoživotný postoj človeka voči Pánu Bohu, ktorý sa prejavuje v plnení Božej vôle. Ten, kto poznáva tajomstvo Božieho Milosrdenstva, vie, že Jeho vôľa má na zreteli výlučne dobro človeka vo večnosti, preto ju prijíma ako dar a s dôverou ju vyplní.

Milosrdenstvo – určuje náš postoj vo vzťahu ku každému človeku. Pán Ježiš povedal sestre Faustíne: „Žiadam skutky milosrdenstva, ktoré majú vyplývať z lásky ku mne. Milosrdenstvo máš svojím bližným preukazovať vždy a všade, nemôžeš sa tomu vyhýbať, ani sa vyhovárať, ani sa od toho oslobodiť. Milosrdenstvo svojim bližným môžeš prejavovať trojakým spôsobom, a to: skutkom, slovom a modlitbou. V týchto troch stupňoch je obsiahnutá plnosť milosrdenstva a je nepochybným dôkazom lásky ku mne...“ (Den. 742). Postoj lásky

k bližnému je zároveň podmienkou získania milostí. Pán Ježiš túži, aby jeho ctitelia vykonali každý deň aspoň jeden úkon milosrdenstva.

Svätá Faustína nám zanechala krásny odkaz o Božom Milosrdenstve. Odkaz, v ktorom môže nájsť spásu každý z nás. A aké je tajomstvo tohto odkazu? Tajomstvo spočíva v kulte Božieho Milosrdenstva a ten sa skladá z týchto štyroch častí:

Obraz Božieho Milosrdenstva – práve tu v tomto obraze sa Ježiš Kristus zobrazuje pre nás všetkých ako samo milosrden-

stvo. Zo srdca mu vychádzajú dva lúče svetla. Svetlý značí vodu, ktorá obmýva a ospravedlňuje duše. Červený lúč značí krv, ktorá je životom duše. Na tomto obraze má Ježiš jednu nohu vpredu. Je to krok, ktorý robí Ježiš ku každému z nás.

Korunka k Božiemu Milosrdenstvu – Ježiš opísal túto modlitbu apoštolke Božieho milosrdenstva ako modlitbu uzmierujúcu Boží hnev. S modlitbou korunky spojil Ježiš jedno všeobecné a štyri osobitné prísľúbenia. Všeobecné prísľúbenie vyjadril počas zjavenia z 22. mája 1937 slovami: „*Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosiť.*“ Touto korunkou si možno vyprosiť všetko, čo je v súlade s Božou vôľou.

Sviatok Božieho Milosrdenstva – medzi rôznymi pobožnosťami, ktoré súvisia s Božím milosrdenstvom, má práve tento sviatok osobitné miesto. V denníku sv. Faustíny je záznam: Keď som odišla zo spovednice, začula som slová: „Môj obraz v tvojej duši už je. Túžim, aby bol ustanovený sviatok Milosrdenstva. Chcem, aby tento namaľovaný obraz bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom Milosrdenstva.“

Ježiš vo svojom zjavení vyslovil prísľub: „Kto v tento deň pristúpi k prameňu života, dosiahne úplné odpustenie hriechov i trestov.“

Hodina Božieho milosrdenstva – Úryvok z denníka sestry Faustíny: „O tretej hodi-

ne pros o moje milosrdenstvo zvlášť pre hriešnikov a aspoň na krátku chvíľu sa zahĺb do môjho umučenia, rozjímaj zvlášť o mojej opustenosti vo chvíli zomierania. Je to hodina veľkého milosrdenstva pre celý svet. V tejto hodine nič neodmietnem duši, ktorá ma prosí pre moje umučenie... Prajem si, aby každé stvorenie ctilo moje milosrdenstvo, ale najprv ty, lebo tebe som dal najhlbšie poznať toto tajomstvo.“

Božie milosrdenstvo nepozná hraníc, je večné...

„Oslavujme pána, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.“

(Ž 107,1)

M. BUŠÍKOVÁ

Vaše svedectvá

Svedectvo o ťažkom živote a nájdení východiska vo viere

2. časť – manželstvo a vyslobodenie

Po sobášii sa odsťahovali k rodičom manžela do jeho rodnej obce. Bývala tam aj švagriná s manželom a deťmi. Svokra bola ťažko chorá a starosť o ňu pripadla na tehotnú mladú ženu. Svokor robil pri koňoch na štátnom majetku, a keď šiel niekde ďalej orať, nosievala mu obed. Postupne sa im narodili tri deti, ale dom sa nezáväčšil a bolo treba odsťahovať sa. Švagriná mala v dome prístavbu, odísť teda museli oni. Našli si podnájom, ale ani ten dlho nevydržal, lebo hoci boli vo dvore tri byty, všetky odkúpila majiteľka prvého. Presťahovali sa na tretie miesto. Hlinenú dlážku v kuchyni starého domu bolo treba vybetónovať, aby sa tam dalo vôbec bývať. Po čase im obec poskytla budovu na bývanie, v ktorej bol predtým bitúnok. Aby sa to zmenilo na obývatel'ný objekt, bolo sa treba riadne narobiť. Keď práce dokončili a nasťahovali sa, pri vykurovaní sa zo stien začali odparovať nebezpečné látky z umelých hnojív, ktoré tam tiež bývali uskladnené. Omietky bolo treba zoškrabať a urobiť nové. A detí pribúdalo. Najskôr štvrté, pri piatom tehotenstve už muž znervóznel a navrhol jej, aby si „to“ dala vziať. Lenže to nebola schopná urobiť a mužovi povedala, že predsa deti majú spolu. Ťažká práca spôsobila, že päť a polmesačné dieťa potratila a dostala odporúčenie aspoň tri roky neotehotnieť. O sedem mesiacov čakala ďalšie dieťa a keďže bola príliš

slabá, po dvoch mesiacoch potratila aj to. Neskôr sa im narodili postupne ďalšie štyri deti. Práce nebolo málo, ale chuť postarať sa o všetkých, keď už mali bývanie, jej nechýbala. To ešte nevedela, že budova bude musieť byť kvôli asanácii potoka zbúraná a oni znova prídu o strechu nad hlavou. Zase šli do podnájmu a medzitým začali so stavbou nového domu na pozemku od cukrovaru Sereď. Na piatom mieste sa im konečne podarilo zostať natrvalo.

Muž odišiel pracovať na týždňovky do Prievidze, na osem detí zostala cez týždeň sama. Potom dostal cukrovku a po amputácii nohy zostal na invalidnom dôchodku. Ďalší život prežil na vozíčku. Viackrát si povzdychne, či by sa dnešné manželky neboli už aj trikrát rozviedli. Zdalo sa, že život takto pobeží ďalej. Robila, občas si šla privyrobiť tým, že niekomu pomohla s okopávaním, uprataním, opatrovaním...

Až prišiel jeden mimoriadny deň. V kuchyni čistila za vedro zemiakov do gulášu, keď vošiel poštar s rodinnými prídavkami. Na jeho údiv nad množstvom zemiakov odpovedala po svojom: „No, keďže nás je tak málo, aby bolo dosť.“ Len čo odišiel, prišlo jej akosi nevoľno a ona sa ocitla na chvíľu vo vytržene. „Pristupuj často k sviatostiam“, bolo jej povedané a ona sa prebrala. Nôž spadnutý na zástere, zemiak na zemi. Kto to povedal? Prečo práve jej? Ved' ona na

kostol takmer vôbec nemyslela. Mysleť jej zamestnávali len starosti o deti, domácnosť, muža na vozíku. Až po chvíli si uvedomila, že je vo svetle, v ktorom všetko je to isté, ale predsa iné. Pociťovala neodolateľnú túžbu ísť na spoveď. Lenže ako, keď sa spovedať nevie a miestny kňaz ju takmer nepoznal? Bude sa hanbiť k nemu ísť. Volanie však bolo silné. Uvedomila si, že postarať sa musí o všetko ako aj doteraz, zabezpečiť manželovi pohodlie na čas jej neprítomnosti a odišla do blízkeho mesta. Vyhľadala kňaza, dlho, dlho sa s ním rozprávala a po jeho ubezpečení, že bez akýchkoľvek starostí spokojne môže pristúpiť k svätému prijímaniu a na spoveď môže bez obáv chodiť k svojmu kňazovi, s veľkou radosťou v srdci sa vrátila domov. Odvtedy problémov síce neubudlo, ale pokoj, s akým sa dali znieť, sa nedá opísať. Začala denne navštevovať kostol, pravidelne pristupovala k sviatosti zmierenia. Veľmi dbala na to, aby kvôli tomu nikdy nič v domácnosti nezanedbala. Muž si všimol zmenu a jej odchádzanie z domu do kostola mu začalo vadiť. Nie najtichšie jej to aj povedal, aby to nepreháňala, či nevie, že má chorého muža a má sa mu venovať. V čase jej odchodu do kostola ho začali navštevovať príbuzní a podporovali ho v tom, aby si urobil doma poriadok. Muž zostal nervózný, agresívny a začal sa k nej hrubo správať. Ona sa zase začala za neho modliť, tiež

za otca, lebo určite nevedel, čo robí. Za muža sa modlila celé tri roky, aby neodišiel z tohto sveta nezaopatrený. Cukrovka sa zhoršovala a hrozila mu amputácia druhej nohy. V jednu noc mala sen, že cez otvorenú bránu z ich dvora vychádzajú biele kone s vozom. Na druhý deň sa ako vždy obliekala do kostola, keď mužovi náhle prišlo zle. Tvár sa mu skrivila, z úst vyšli sliny. Bola to porážka, ako sa potom dozvedela. Očistila ho, zdalo sa, že sa mu uľavilo. Nevedela, kde nabrala odvahu sa ho spýtať: „Nechcel by si kňaza, otec?“ A on na to: „A čo keď vyvrátim hostiu?“ Zaliala ju nesmierna radosť, pohladila ho po tvári a ubezpečila, že určite nie. Sadla na bicykel a čo najrýchlejšie sa hnala ku kostolu, aby pána farára zastihla ešte v sakristii. Lenže keď tam vošla, odchádzal práve pred oltár. Pre-

behla teda dookola a vyšla na chór, aby sa pripojila k speváčkam. Po svätej omši hneď utekala dolu zjednať zaopatrenie pre svojho muža. Trochu zapochyboval, či ho vôbec prijme, ale povedal, že príde hneď ako zaopatrí ešte jedného chorého, o ktorom mu hovorili pred svätou omšou. Aj sa tak stalo. Muž kňaza pokojne prijal, vyspovedal sa a dostal i sväté prijímanie. Na ďalší deň sa jeho stav natoľko zhoršil, že bolo treba volať pohotovosť. Z domu ho vyniesli na nosidlách a ona šla s nimi. V nemocnici hneď vedľa oddelenia, na ktoré ho viezli, bola kaplnka a v nej sa práve začínala svätá omša. Ošetrovateľ povedal, že pokojne na ňu môže ísť, nebudú ju potrebovať. Po skončení zašla za slúžiacim kaplánom a ten hneď šiel, aby znova podal jej mužovi sväté prijímanie. Jej radosť bola

neopísateľná. Podarilo sa to, dokonca dvakrát! Na ďalší deň ho šla navštíviť, zdvihli mu posteľ tak, aby sa mohli rozprávať. Keď sa blížil čas odchodu autobusu, povedal, aby šla. Bol pokojný. V ten deň hodinu a pol pred polnocou zomrel. Odvtedy veľakrát v mysli prešla svojím životom a napriek neprestávajúcim starostiam cíti nesmiernu vďačnosť za milosti prijaté od nášho Pána. Je to najväčšia sila, akú možno dostať a najväčšia láska, akú možno pocítiť. Kdesi v podvedomí cíti, že na dosiahnutí milosti má veľkú zásluhu krstná mama kostolníčka, ktorá sa za ňu denne modlila. Touto silou – modlitbou – aj ona vyprosuje milosti pre svojich živých i zomrelých.

Podľa rozprávania vďačnej veriacej spravovala A. S.

Dekanátny ples koledníkov Dobrej noviny 11.2.2012 v Kultúrnom dome v Radošine

Stretnutie koledníkov radošinského dekanátu sa konalo 11. februára v Kultúrnom dome v Radošine. Zúčastnili sa na ňom skupinky z farností Ardanovce, Nitrianska Blatnica, Horné Obdokovce, Veľké Ripňany a Radošina. Ich počet dosiahol tento rok 114, spre-

vádzalo ich 5 dospelých. Program sa začal o 10,30 h. svätou omšou vo farskom kostole. Na nej celebrujúci p. dekan Ľ. Havran hovoril s deťmi o lurdských zjaveniach, ktorých výročie sme si práve v tento deň pripomínali a o sv. Bernadete. Deti sa aktívne zapájali do sv. omše

spevom speváckeho zboru, čítaním lekcie, žalmu, prosieb a nesením obetných darov. Po sv. omši sa presunuli do kultúrneho domu, kde bolo pre ne pripravené pohostenie a veselý program. Po úvodných slovách p. dekana Ľ. Havrana a modlitbe sa okrem zahnatia hladu

žalúdka predstavili farnosti pripraveným kultúrnym vystúpením, nasledovali súťaže, eRkótance, ukazovačky a tanec podľa reprodukovanej hudby. Plesovú atmosféru vytvorila vhodná výzdoba, DJ... Veselú náplň stretnutia moderovala animátorka a členka eRka Danka Neumannová.

–st–

Foto:
J. Tomašovičová

OZNAMY

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY 4-5/2012

APRÍL 2012

Všeobecný: Aby veľa mladých ľudí počulo Kristovo volanie nasledovať ho v kňazstve a rehoľnom živote.

Misijný: Aby vzkriesený Kristus bol znakom istej nádeje pre mužov a ženy Afriky.

Úmysel KBS: Aby Cirkev odhodlane a radostne svedčila o Kristovom zmŕtvychvstani.

ADORÁCIA

V Radošine na prvý piatok od 12. hod. do začiatku sv. omše.

VYSLUHOVANIE SVIATOSTI ZMIERENIA

Denne — okrem nedele, pol hodiny pred sv. omšou vo farskom kostole

K prvému piatku:

- **V Radošine** v pondelok od 16.30 do 18.00 hod., v stredu po rannej sv. omši, v piatok od 8.00 do 9.00 hod. a popoludní od 15.00 do 16.30 hod.
- **V Behynciach** v utorok od 16.30 do 18.00 hod.
- **V Bzinciach** vo štvrtok od 16.30 do 18.00 hod.

Farská knižnica informuje: Otváracie hodiny farskej knižnice zriadené v priestoroch obecnej knižnice na Obecnom úrade v Radošine sú: **streda od 13.00 do 16.00 hod.**

KATECHÉZA

Sviatosť krstu: Rodičia, ktorí žiadajú o krst svojho dieťaťa, si dohodnú termín krstu a katechézy pred ním s kňazom osobne, alebo telefonicky (038 5398281, 0905 345869). **Sviatosť krstu sa udeľuje jedenkrát v mesiaci – v tretiu nedeľu.**

Sviatosť manželstva: Snúbenci aspoň tri mesiace pred plánovaným termínom sobáša prídu na farský úrad a žiadajú o udelenia sviatosti manželstva.

Príprava dospelých na prijatie sviatosti: Príprava na prijatie sviatosti krstu dospelých, prípadne iných sviatostí, trvá dva roky.

VÝZNAMNÉ LITURGICKÉ DNI

APRÍL 2012

1.	Nedeľa utrpenia Pána – Kvetná nedeľa	
5.	Zelený štvrtok – pamiatka Pánovej večere	
6.	Veľký piatok – slávenie utrpenia a smrti Pána	
7.	Biela sobota – vigília Pánovho zmŕtvychvstania	
8.	Veľkonočná nedeľa Pánovho zmŕtvychvstania	
15.	Nedeľa Božieho milosrdenstva	
25.	Sv. Marek, evanjelista	sviatok
29.	Nedeľa Dobrého Pastiera	

MÁJ 2012

1.	Sv. Jozef - robotník	spomienka
3.	Sv. Filip a sv. Jakub, apoštoli	sviatok
13.	Panna Mária Fatimská	spomienka
14.	Sv. Matej, apoštol	sviatok
26.	Sv. Ján Nepomucký, kňaz, mučeník	spomienka
17.	Nanebovstúpenie Pána	slávnosť
25.	Zoslanie Ducha Svätého	slávnosť

MÁJ 2012

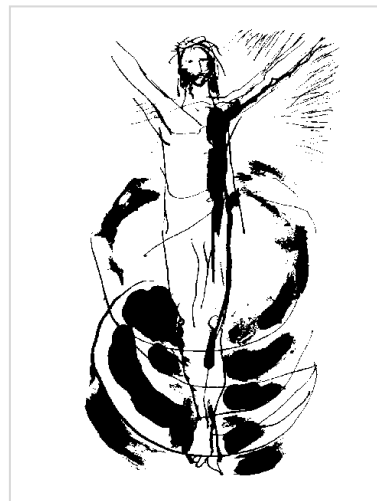
Všeobecný: Aby spoločnosť podporovala iniciatívy, ktoré bránia a presadzujú rodiny.

Misijný: Aby Mária, Kráľovná sveta a Hviezda evanjelizácie, sprevádzala všetkých misionárov pri ohlasovaní jej Syna Ježiša Krista.

Úmysel KBS: Aby provoprijímajúce deti našli v Eucharistii radosť a posilu do života.

SPRÁVY ZO ŽIVOTA FARNOSTI

- 23. februára 2012 – vychádzka detí v sprievode p. dekana.
- 3. marca 2012 sa začali pôstne biblické stretnutia detí.
- 11. marca 2012 predstavil p. dekan erb radošinskej farnosti.
- Počas pôstneho obdobia sa veriaci modlili stavovské krížové cesty v piatok a v nedeľu.
- 16. marca 2012 sa v Centre sv. Pavla konala výročná schôdza záujmových skupín využívajúcich priestor CSP.
- 17. marca 2012 boli miništranti s p. dekanom na Dekanátom futbalovom turnaji. Tréningy mávajú každý štvrtok popoludní. Tento rok nezaznamenali žiadny úspech.
- 19. marca 2012 bola celodenná poklona Najsvätejšej sviatosti. V tento deň boli vo farskom kostole dve sväté omše, jednu sa ráno adorácia začala, večernou sa ukončila.
- 31. marca 2012 bola tzv. „spoločná svätá spoveď“ a pri večernej svätej omši udeľoval p. dekan veriacim sviatosť pomazania chorých.
- eRko poslalo vyhodnotenie zbierky Dobrej noviny a zoznam konkrétnych projektov a výšku pomoci projektu.

Aké šťastie, že Boh sa stal človekom, aby sme ho mohli milovať.
Ináč by sme sa to neodvážili.
sv. Terezka z Lisieux